

**QUARTA SESSIÓ DE LA COMISIÓ 3 DEL CONSELL D'INFANTS I D'ADOLESCENTS DE
SABADELL 2020-21**

Dia i hora: 25/03/21 - 18h

Lloc: videoconferència

Consellers/es: 9

Ajuntament: Paula Peña (Cicles de Vida)

Dinamitzadors/es: Marc Serra i Roser Garcia (PortaCabot)

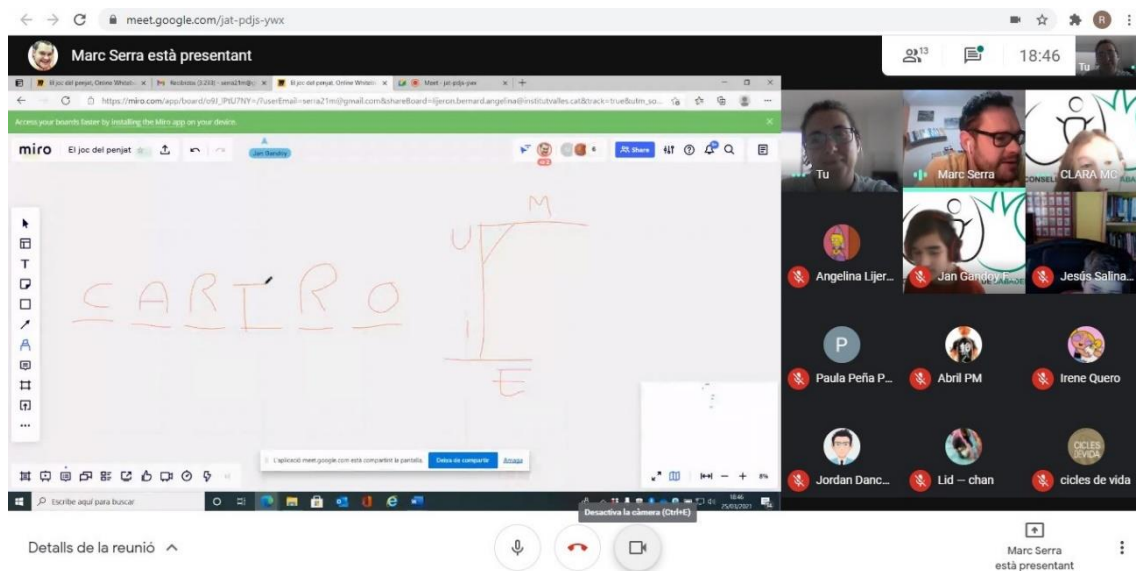
- **Benvinguda i registre d'assistents**

La sessió s'inicia amb la connexió gradual dels diferents membres de la comissió, els quals se'ls demana que per tal de procedir a passar llista anotin al xat el seu nom i cognom. Tot seguit, els expliquem que portarem a terme una campanya de sensibilització al voltant de les discriminacions amb missatges que generaran ells mateixos i que en les properes sessions anirem definint. De fet, en relació a les idees que van aportar els Consellers i Conselleres sobre com treballar el projecte central del curs, la idea de la sensibilització i conscienciació era sempre la base de totes elles.

També, previ a l'inici de la sessió fem recordatori de l'espai que posem a disposició dels membres del Consell al voltant del Hangouts, i que qui s'hi vulgui apuntar ha de presentar l'autorització, i també els expliquem la iniciativa de la Generalitat de posar en funcionament una web destinada als infants i adolescents de Catalunya.

- **Activitat 1. Introducció a l'eina MIRO i el joc del penjat**

En la primera activitat, comencem la sessió tot introduint-nos a l'eina interactiva MIRO, que ens permetrà fer diferents dinàmiques en el marc de les sessions del Consell. Com que ens porta una estona l'acompanyament perquè tots i totes completem el procés de registre, decidim jugar breument al joc inicial, el penjat, i ajornem la darrera de les activitats centrals de la sessió, la qual es portarà a terme en la propera sessió. D'aquesta manera, optem per allargar l'activitat següent de verdader o fals.

- **Activitat 2. Verdader o fals?**

En aquesta segona activitat, els dinamitzadors plantegen diferents afirmacions sobre les discriminacions, i els membres del Consell responen si creuen que són certes o falses, i si la convidada a l'anterior sessió, la Helen, les va plantejar. D'aquesta manera refresquem una mica la memòria al voltant del que ens va transmetre. Les afirmacions són les següents:

1. El sexe influeix en la tria del nostre futur (pot ser certa)

En aquesta primera afirmació, els Consellers i Conselleres coincideixen en comentar que el sexe no hauria d'influir en la feina que escollim, però admeten que en funció del tipus de feina, es donen desigualtats d'accés a les dones o als homes. La raó d'això rau en que la societat considera que se li dona millor a un sexe que a l'altre.

Hi ha qui comenta que la mirada de la societat i els seus prejudicis influeixen en escollir el nostre futur, a vegades. Aquesta afirmació compta amb el suport de la resta de Consellers i Conselleres. Per exemple, comentem l'exemple que mai ens referim al "metge" en femení, ni tampoc a l'"infermera" en masculí.

Per altra banda, també genera debat el tema que el llenguatge o la gramàtica que normalment fem servir sempre és en masculí, ja que històricament el masclisme ha tingut molt de pes en la nostra societat, i s'ha acabat generalitzant a tot arreu.

2. Allò "dolent" no són les diferències, sinó que les diferències imposen desigualtats (certa)

Els Consellers i Conselleres coincideixen que l'afirmació és certa, ja que quan es dona una diferència, és aquesta la que crea una sèrie de desigualtats o de privilegis, drets...que no existeixen per una o altra persona. També hi ha qui comenta que no es poden tenir prejudicis només per una diferència, sigui la que sigui.

Quan entrem a posar exemples, de seguida surt el tema laboral. Es comenta la dificultat d'accés per exemple quant a les dones en segons quines situacions, i que la desigualtat que es manifesta no té res a veure quant a les seves capacitats de treballar. També surt l'exemple de l'espai públic, on un Conseller afirma que hi ha llocs que no són accessibles per tothom, a vegades només per un tema d'edat i per ésser adolescent, la gent et pot mirar malament per entrar en una església o en una biblioteca, per diferents motius. Les etiquetes, afegeix, marquen diferències. De fet, segons quines mirades o el tractament que es faci a segons qui per un determinat prejudici, pot provocar una situació de depressió en la persona, o pot cohibir-la a que no faci ús de determinats espais públics.

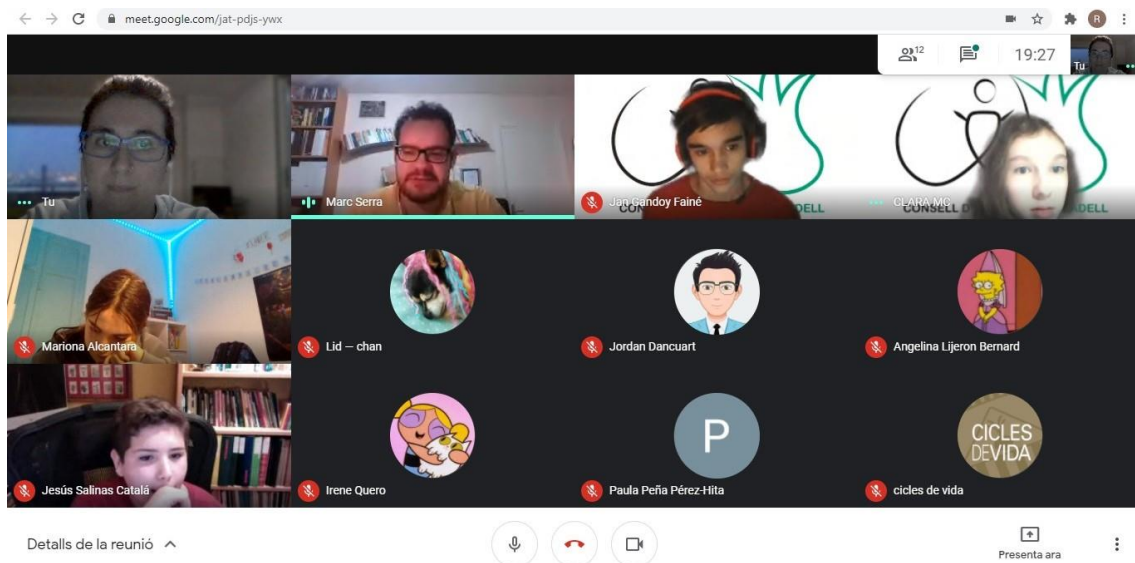
També reflexionem al voltant del concepte "normal", i s'afirma que no existeix una "normalitat" per tot i tothom. És a dir, hi ha qui comenta que tothom viu les coses diferents, i aquests diferències es fan úniques. Els Consellers i Conselleres es posen d'acord quant a la perillositat de posar etiquetes (Exemple: els tatuatges estan mal vistos a l'hora de trobar una feina, i és una molt mala decisió filtrar una persona a l'hora de ser acceptat en un lloc de treballar en funció únicament de si porta o no tatuatges, i no per les seves capacitats i predisposició).

També es comenta que al voltant del cos de la dona s'ha imposat un determinat cànon que genera que en moltes noies pugui provocar molts complexos o inseguretats. També sorgeix en el debat la discriminació, present, en funció del color de la pell.

3. Si presenciem una situació de violència, cal que ens enfrontem a l'agressor (falsa)

En aquesta última afirmació, els Consellers i les Conselleres també coincideixen en que és falsa. De fet, hi ha qui de seguida posa un exemple d'alguna baralla enmig del pati o a l'escola en general. Aquesta Consellera exposa que no ens hem de posar en baralles que puguin sorgir, sinó que allò òptim és intervenir-hi avisant de seguida a un professor. Es genera força consens entre els membres del Consell al voltant de demanar l'ajuda a qui pertoqui en cada cas, i de tota manera, en la possibilitat de contenir o neutralitzar l'agressor però sense afegir més violència a l'assumpte.

Aquí és on refresquem la memòria sobre l'anterior sessió en que la Helen ens va recomanar que l'acció per prendre-hi part ha d'anar de cara a ajudar la víctima, més enllà d'enfrontar-nos a l'agressor. Si la situació de violència és enmig del carrer, per exemple, podríem trucar a la policia, o en un cas molt extrem mirar d'intervenir-hi amb diàleg o utilitzant algun mecanisme que retorni la força de l'agressor cap a ell. Concloem que la violència ha de ser sempre condemnada, vingui del gènere que vingui. Tot i així, es posa èmfasi en aquella que reben les dones per la freqüència desmesurada amb que la pateixen.

- **Activitat d'avaluació**

Per acabar, els Consellers i Conselleres responen a les preguntes de “Us ha agradat la sessió?” i “L’heu trobada curta o llarga?”:

T’ha agradat la sessió?

SÍ	NO	NI SÍ NI NO
87,5%	12,5%	0%

L’has trobada curta o llarga?

CURTA	LLARGA	NI CURTA NI LLARGA
66,6%	16,6%	16,6%

Tancament